

un lipcan, cum are Vlădoreanu, pe mine toți sunt nevoiți să mă trateze en monesgneurs. Du rest, je m'en fous. Am săjunat în la Ferdinand, de In f cu Cantemir Cămpănescu, ca trei muschetari. Apoi, cu o hărăvă decisivă între buge, m'am repezit la o bătrână doamnă, dar pentru referința mea această nobilă doamnă nu se întorese de la moșie, unde va sta într'un parc de rose hemiere până la Sf. Dumitru. Se vede că nu mi-e dat să ajung milioane. Această doamnă cu care am făcut cunoștință într'un mod bizar are o avere mare, n'are nici rudenie, nici camarillă (adică un costej și un entourage de intrigants) are numai procese.

În ziua de 1 Maiu, keeam pe stradă, și m'am oprit să mă uit la casa ei (o antichitate, dela 1830). Atunci ea a erit la ferestra și a ordonat servitoarei cu un glas impunător "Ce te uiti, aruncă cu apă, aruncă cu apă". Atunci eu, crezând că vrea să arunce în mine, am intrat cu un tourbillon în curte să cer cont de această insultă. Am fost poftit în casă, unde dama mi-a cerut scuze în limba franceză și a spus că nu în mine ci în copii care i escaladau grădina și-i decorau florile. Mi-a făcut un rebus

ci puțin pe de fondurile ei, de ce are, de ce-a avut,
de toate neputerile și mi-a spus că să vin
pe la ea. Eu am aprobat-o, dar a doua zi am
căzut bolnav și acum când nu am întors nu
am știut de curent. Nu se poate ști, peși tu
ai plecat la Paris cu idealul unei Marquissette,
și ai dat peste gina Lemer de Villiers. Ai ales-o
după ea, ca după o chimera și nu ai putut-o
întâlni. Dar, înclinat ai căzut tot peste vechiul
ideal. Dragă Amice, miseria mea este mare.

Stau (aproape singur) într-o proprietate a mamei
foarte departe de oraș, ca să nu plătesc, chirie
și să-mi distrag fondurile pe chirie, lipsă,
și mâncare. În modul acesta am putut avea
ce cheltui la Berlin trei luni. Tata pentru
moment este încurcat, dar totul se va schimba
când va vinde partea lui (a 6^a) din frățești.
Când va voi momentul acela mustiu, la iarnă
este vătă, acum toamna nu s'a putut face
nimic. Tata e nervos, nu poate sta în Bucu-
rești unde toate-i se par deșchimbare, scumpe,
anagoda, revoltătoare așa că n'a putut găsi
cumpărată bun, revînd să mai aștepte.
Eu, am uzat de o mare politică în cursul
sederii mele la Berlin, am fost maleabil

serviabil și m'am grăbit să-l aprob pe tata chiar
în părerile lui cele mai imposibile. Peste tot am
fost acceptat ca un tiner dilettaute, cunosător-
consumat al artelor fine. La Berlin erau mul-
te ocazii și găsisem într-o damă cu care am
flirtat (pe fată a tot el a traven) contesa de
Rendico (născută Bulla-Jalcoyano) ^{un bun pastor} Comtele (?)
e un fel de piraat din Trieste, are o mică ventă,
dar posedă un ecrin princiar (45 de mule
masive cu pietre enorme, cercei, broșe, collare,
brățări, furate de la naufragiați din Ragusa
sau Dalmatia din biserici). Comtele Emilio
Rendico pretindea că e fideicomisarul mamei
său. El era pictor (numele lui e Rendici) și
avea un aspect caricatural. Acești oameni
erau însă extrem de lașți, cunoscând cei
mai fini tipi din lumea echivocă, ambasadori
Persiei și ai republicilor sud-americane,
Madame Keyling, o sicină, metesă de milioane,
artistic lesbiene, tot un bezar de perversități.
Eu i-am făcut contesei o curte așa de proov.
câtoare, în fata lui bărbatului său încât lumea
din casă s'a scandalizat. (Ea la voi). Aceasta
însă nu din scopul de a o avea pe ea (care
nu-mi plăcea) ci pentru a fi prezintă un-

În vremea bogate, tipese eroice ce vin la ea. Cum însă
era vasa salonul ei era un citat de chionage. Poate
erau cari la castele, cari pe plajă. A ceea ce m'a
întocmit adă executia planului meu și m'a
distins a fost examenul care-l am jucat 4 zile
Justiu ce să mă fac, e foarte sever, și eu n'au
citi nimic, mă mir de ce mai mă chinase
departe, c'est de la peine perdue. Poate vre-un
effort extrem, vre-o chanță, vre-un piston solid,
altfel greu. În tout cas, mă presind. Eu tot
n'ai de ce să te plângi, dacă n'ai găsit fiboul,
ai o consolatie dulce într'un amor, o pasiune
aristocratică care face din viață un roman. Eu
pe Fernanda n'au putut-o sufila, fiindcă aceea
selbatică avea mania virginității într'un grad
imposibil, s'a cabrat la simpla idee a unui
limbi și avea naivitatea aproape de necegeat
alături de finețe superioare. Dacă ar fi fost
bogat, sau ar fi putut-o desvirgina adormind-
o, și apoi să fug ea un buligan de umăricile
behănsi harpi de mamă sa, sau să mă cărbănc
să hănc câte va luni, și să divorș. Altfel
era imposibil de făcut ceva, te-ar fi împuscat.
Alta ori am abordat (în București, împaginești-
te) o damă fină, o bună mată în gure-ul
Jouichii). A fost foarte amabilă, m'a răpuns
cu antomb în limba franceză, dar cât șau

II în examen, n' o pot uita. Cusliga e în București
singur, și n' a cumpărat (sau închiriat) un alt auto
cu esență, mare. E venic „en bombe” dar fără
dame. Se cunoaște că nu e Horkense în București.
Toată noaptea zboară Cusliga în sus și în jos,
zina la fel. E un mister ce e cu el și nu
pot ști unde e Horkense. Pungarul (rencontois
biți-biți) și-a cumpărat pe rând două auto-uri.
Cel din urmă e un Don-Bouton roșu mare,
n' am plembat și eu în ea odată. Pungarul
n' are chauffeur (eu cred că auto-urile l' au
ruinat). Am auzit că s' a bătut cu mama
lui, și a aruncat-o afară din casă într' o
hăntă omnică, cumpându-i încă un picior
și a cumpărat butoni cu safire de 250 lei, și
hăntă ca un imbecil să n' profite de
viață. El zice că are 15.000 de lei venit. Eu
cred că are 5000. Auto-ul n' e foarte fru-
mos, are un mers lin și egal. Dacă l' am avea
mi la Paris, dragă Amice, ce tribulații n'
și. Se vede că lui Dumnezeu i- a fost rău
să ne dea asemenea lucruri și averi mari, ca
să nu- l' eclipsăm cu reșunerile noastre.

Mădriann este absolut à sec, en jurée.

El se tot așa mitocan ca în totdeauna. Mă

VIII multe lucruri, dar nu vrea să-mi spună, abia
transpira câte ceva din când în când. Asta fel
mi-a dat a înțelege că un mare dezastru e
pe cale să se întâmple în familia doctorului
Kalandaru. Mi-a spus că Madame Galitzki a divorțat
și că fugi din oraș în braș, din hotel în hotel cu
Mademoiselle Doudou, și că știe ceva teribil despre
Ionica. Ea voin afla totul însă, dacă e adevărat
dela Mademoiselle Helide Radulescu, care va fi
pentru mine o excelentă și utilă amicică. E o
persoană foarte fină. Altcere nu mai știu.
Eu nu mi voin certa însă cu Vladoianu care
e bun încă să te înfrunze și cu care am
afaceri de bani. Acum o adevărată criză
de melancolie mă depășește, e examenul, e
deza, când mă gândesc mai ale că-ți
sunt dator de atâtea vreme, că nu-ți pot
plăti, e teribil. Sunt anihilat însă în
ora mod de eveniment că pentru moment
nu pot mișca nimic. E însă timpul să-ți
multumesc că nu m'ai executat cum
mi-ar fi făcut ori care altul și-ți voin fi
recunoscător la rândul meu de felul cum
mi ai arătat o adevărată și profundă
amicicie, ora cum îți păstrezi și eu principi.

VIII Mult a fost puțin a mai zămas, zic eu. Și dacă
voastea va vrea ne vom concentra ias foiele
reunite având ca centru de operație Parisul
cu un appartement și un misterios pe o avenue.
Dacă ai putea-o convinge pe doamna că clima
Rivierei e indispensabilă amorului nostru, ce-ai
mai zice. Dragă Amice, eu mă mut la sfârșit
de 26 Octombrie, așa că te rog să răspunzi la
această lungă scrisoare a mea imediat ce o vei
primi. Mi-am scris atât de mult pentru
că tu ești unicul meu confident (cum
erau Mortimer și Bourgelon în romanul lui Jean
Lorain. Toată mi și tu, și dă-mi un relevé
precis de ce avere au marquisul și marchiza
de Lui....., ce fonduri roulage, și cum combine
de bănc așa și. Ce sora interesant. Numele
lui e foarte ilustru, e pus peste tot Lui... de
Beaujeu cu demie: Vis coupe Vin. A avut un
shams archevêque și unul amiral care a fost
prins de Turci, sequestat și scăpat de nepotul său
în niște circumstanțe romantice. Mi urez dragă
amice, o cepede însănătoșare a Marquissette,
amor, glorie, și bani: și și zic la revedere:

Ca un frate: Mathieu